



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consolator Fidelis Et Proficientis Animæ seu
Exhortatiunculæ Spirituales Et Succinctæ In singulas
Dominicas & Festa anni divisæ, quibûs Confessarius in S.
tribunali animam Deum verè quærentem paternè ...**

Eisvogel, Veremund

Augustae Vindelic., 1727

Dominica septima

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52716)

grande prodigium, quod hodie coràm
cernere meruit, in multiplicatis pani-
bus. O si nos Deo committeremus,
nostrásque curas, in eum jaçtaremus,
quàm pacifici, quàm hilares, & quieti
ambularemus. Fili! murmur, ira, im-
patientia quid profuit? nihil, quin no-
cuit plurimùm.

Instructio meritoria.

Preces mensales cum summa devotio-
ne persolvamus, de cibis vilioribus li-
bentiùs, & studiosiùs sumere assuesca-
mus; pretiosioribus verò nos indignos
reputemus. Post mensam visitemus
Sanctissimum, & pro liberali conserva-
tione, ac sustentatione nostrùm 15. *Pa-
ter & Ave* recitemus. Gratis cor Jesu,
& Dei beneficia in templo stant nobis
aperta. Cur petimus nihil?

Dominica VII. post Pentecost.

EXHORTATIUNCULA I.

TRemenda verba! *non omnis*, ait
hodiernum Evangelium, qui di-
cit: *Domine! Domine! intrabit in re-
gnum caelorum.* O fili! factis opus est,

E 6

non

non verbis, non nudis propositis, & meris velleitatibus ad hoc, ut simus hæredes Regni cœlorum. O quantum erravimus! dum sæpiùs pia proposita pro nostro beneplacito aut immutavimus, aut negleximus, idque pro nostro majori commodo.

Instructio meritoria.

Falsi Christiani sunt, qui multa promittunt, & reddunt modicum. Ut pro tot neglectis piè conceptis propositis satisfaciamus, in proxima confessione nobis ipsis specialem devotionem, aut pœnitentiam zelò sanctiori dicemus, & ad eam peragendam à Patre spirituali licentiam cum Benedictione humiliter petamus. Labi, & inconstantem esse, humanum est: Satisfacere, & compensare, sanctorum. Addamus & per septem dies quotidie unum ex Psalmis pœnitentialibus.

II.

Fili! quale dat hodie monitum mihi, & ipsi Divinus Magister? sic ille ad discipulos: *Attendite à falsis Prophetis.* Vigilemus, ne & nos de falsis Pro-
phe-

phetis simus, simulando virtutem, fraternam pacem, & charitatem fingendo, in faciem proximum laudandô, & in absentia hujus eum traducendo, vilipendendo. Et quis ab hac hypocrisi, ab hac simulatione, & astutiâ securus? solus, qui in simplicitate, & humilitate cordis cum Deo, & proximo ambulat. Ut fiat à nobis, pro anima propter simulationes luente inter flammis offeramus *Vesperas* ex Officio Defunctorum. Quàm sancta hæc pietas!

Instructio meritoria.

Christiani non est adulari, & alterum laudare in faciem: Et quid modernis temporibus communius? frequentius? fugiamus hoc turpe adulandi genus, & nec alios (dum audiunt præsentem) nec nos ipsos commendemus. Virtus tam propria, quàm aliena cupit celari. Solus Deus illius præmiator est. Ne incidamus in sortem politicorum, & falsorum adulatorum in honorem septem Verborum morientis Jesu recitemus expansis brachiis 7. *Pater & Ave* cum totidem osculis terræ, & filiali protestatione:

Veritatem, & Justitiam dilexi, iniquitatem odivi.

III.

Fulmina audimus : *omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur.* Et necdum benè, & exemplariter vivere incipimus, aut statuimus? ubi timor Gehennæ? fili! aut quis poterit de nobis habitare cum igne devorante? quis habitabit ex nobis cum ardoribus sempiternis? timeamus, ne excidamur. En! securis jam ad radicem posita est! ad fructus igitur poenitentiae!

Instructio meritoria.

Quæ autem sterilis arbor illa? anima meritâ & virtutibus vacua, & tota otiosa, ut nostram impleamus, nulla transcat dies sine actu virtuoso, & meritorio. Libellum itaque conficiamus nobis, cui ante somnum quotidie inseramus actum exercitum præsertim illius virtutis, quâ indigemus maximè. Hic libellus quid loquetur in die mortis? audient, qui morituri nobis quondam assistent; quia omnia quâdam dulcedine, & consola-

Dominica VIII. post Pentecosten. III

solatione cœlesti videbuntur repleta.
O praxin! ô exercitium agonizantibus
saluberrimum, uti & suavissimum!

Dominica VIII. post Pentecost.

EXHORTATIUNCULA I.

Diffamatur hodie famulus, & inde
incidit in disgratiam Domini sui.
Ecce! quanta vis in lingua, modica car-
nis portiuncula! jam audio Bernardinum
Senensem exclamantem: „ O lingua ne-
„ quam! tu charitatem extinguis: tu de-
„ primis justos: magnificas impios: tu
„ fraticidia, parricidia, & cæteras cru-
„ delitates virulentâ impietate commit-
„ tis. Fili! premamus labia, si loqui re-
nuant sancta!

Instructio meritoria.

Plerumque judicantur, traducuntur,
& examinantur dicta, ac facta aliorum:
ad propria cæcutimus ut talpæ. Fili!
non sic ampliùs. Aliena approbemus
illô charitatis principiô: quod tibi non
vis fieri, alteri ne feceris. O tesseram &
cordibus, & cubiculis affigendam! in
satisfactionem omnis in loquendo no-
stræ